

8. Explica les característiques més importants de la producció poètica de Salvador Espriu.

Salvador Espriu (Santa Coloma de Farners 1913 - Barcelona 1985), poeta, autor de teatre i novel·lista) es caracteritza per:

1. Un intel·lectualisme marcat (no es pot interpretar bé l'obra d'Espriu si no sabem determinades "claus" culturals i literàries, si no coneixem els temes i el teló de fons en què situa les seues obres)

2. Un sentit de l'humor un tant càustic, que no esperaríem en un autor tan "seriós" i transcendent.

Quant a les parts, podem distingir:

El mite de Sinera

Cementiri de Sinera (1946), Espriu evoca el món destruït per la guerra, que pogué ser però no fou del tot, amb el mite de "Sinera" (Arenys, a l'inrevés)

L'anomenat cicle íntim

El poeta se centra en ell mateix, en els seus sentiments, a reflexionar, sobre ell, el món o la mort. **Les hores** (1952), **Mrs Death** (1954), **El caminant i el mur** (1954) i **Final del laberint** (1955). En l'últim, es presenta Déu com un Cec que ha abandonat l'home, que li ha girat l'esquena. Una visió profundament pessimista.

L'autor que parla de llibertat i tolerància.

Ho fa dirigint-se a Sefarad (L'Espanya jueva), a qui, en **La pell de brau** (1960) l'exhorta a viure en pau i llibertat, amb tolerància i respecte cap als diversos pobles i cultures que la integren.

Com hem dit al principi, els referents culturals d'Espriu són diversos: en el seu món literari conflueixen en perfecta harmonia **l'antic Egipte** (Llibre dels Morts), la **Bíblia**, la tradició mística **jueva** i la mitologia **grega**. Sobre aquesta base, Espriu construeix els seus mites: **Sinera** (anagrama d'Arenys de Mar, d'on procedia la seua família i que simbolitza la infantesa i, de vegades, també Catalunya), **Sefarad** (el nom jueu de la Península Ibèrica) **Lavínia** (Barcelona), **Alfaranja** (Catalunya) i **Konilòsia** (Espanya).

La seua narrativa

En la seua narrativa destaquen monòlegs interiors com **El doctor Rip** (1931) o novel·les com **Laia** (1932), d'ambient mariner en què els tocs de realisme, tragèdia, psicologia, la barreja del grotesc amb l'elegíac ens recorden la narrativa modernista de principis del XX o el recull de contes **Ariadna al laberint grotesc** (1935). La seua obra teatral **Primera història d'Esther** (1948), autèntica obra mestra, entrecreu el mite bíblic amb el món de Sinera des de l'estètica grotesca i esperpèntica.

[355 paraules]